

HOMILIE DRIEENTWINTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR A 2011

Een broederlijke vermaning, zo is de titel, die aan de evangelielezing van vandaag is opgeplakt. Er wordt gevraagd om te vermanen, te berispen, en verantwoordelijkheid te nemen ten aanzien van je naaste. Het klinkt ons heel bekend in de oren. Iedere ouder en leerkracht is er voortdurend mee bezig. Zeker nu het schooljaar weer pas begonnen is zijn er bemoedigende woorden meegegeven aan de schooljeugd, maar ook zal er wel eens vermaand zijn, tot de orde geroepen. Opnieuw wordt het een zoeken en tasten naar de juiste houding, naar het evenwicht tussen ernst en lach en tussen studie, hobby en spel. Soms lijkt het een spel voor de jeugd: hoever kan ik te ver gaan? Hoe kan ik een grotere vrijheid veroveren? Het hoort bij de jeugdige leeftijd. Maar ook volwassenen hebben een broederlijke of zusterlijke vermaning nodig.

"Heeft uw broeder gezondigd, wijs hem terecht." Is dat niet intolerant en bemoeizuchtig? In onze pluriforme maatschappij hebben wij geleerd niet zo snel een oordeel te vellen over een ander. Iedereen moet het zelf maar uitzoeken. Tegelijkertijd klagen wij over normloosheid en onveiligheid op straat. Toch had men andere uitspraken van Jezus verwacht. Is die uitspraak van Jezus wel te rijmen met zijn veelgeprezen barmhartigheid, zijn geduld en begrip?

Wij moeten ook deze tekst plaatsen in het grote geheel van Jezus' boodschap. Terwijl meestal Jezus' barmhartigheid in het volle licht staat, maakt Jezus vandaag duidelijk, dat zijn barmhartigheid niet zomaar is. "Doe maar. Ik ben toch barmhartig." Jezus' barmhartigheid is er voor de mens die zijn best heeft gedaan, maar niettemin gestruikeld is. Hij heeft gepoogd, maar is er niet geslaagd. Jezus ziet die goede wil, hij ziet het vallen en opstaan en Jezus heeft geduld. Hij hoopt dat het goede het kwaad zal overwinnen. Hoopt zelfs nog, dat het onkruid in tarwe zal veranderen. Jezus geeft alle kansen. Hij geeft kansen aan Maria Magdalena en aan Zachaeus, aan de overspelige vrouw en zelfs nog aan de moordenaar naast hem aan het kruis. Jezus ziet hun berouw en het verlangen naar vergeving en hij is mild. "Wie zonder zonde is werpe de eerste steen," zegt Hij tegen de Farizeeën. Maar vandaag gaat niet het om de mens die door zwakte en onmacht gestruikeld is. Het gaat om de mens, die niet wil. Onwil is in het spel. De persoon in kwestie is in de ban van het kwaad. Bezeten van het kwaad. Hij wil niet inzien, dat hij fout zit. Hij reageert niet op een broederlijke vermaning onder vier ogen. Zelfs niet, als een of meerdere getuigen erbij komen. Ook niet als de grote geloofs-gemeenschap van de kerk als toetssteen dient.

Iedereen weet het, in een tijd waarin iedereen zo sterk uit is op het eigen gelijk en op de eigen vrijheid, is bijsturen niet vanzelfsprekend. Het wordt dikwijls ook niet aanvaard, want 'ik ben toch baas over mijn eigen leven, zeker?!' Dus haken velen af.

En toch blijft de verantwoordelijkheid, toch mogen we het nooit opgeven te luisteren, te vermanen waar nodig, en vooral te bemoedigen. Want dat moet de kern zijn van elke vermaning: bemoedigen. Vermanen is een uiting van vertrouwen. Vermanen wil immers zeggen: ik ben er zeker van dat je beter kunt, dat je beter bent dan je laat zien. En vermanen kun je niet alleen met woorden, maar nog meer met daden. Gods liefde voorleven is spreken zonder woorden. Een goed voorbeeld is wellicht veel sterker dan duizend vermanende woorden.

Zusters en broeders, je herinnert je dat Jezus een paar zondagen geleden tegen Petrus zei: 'Gij zijt Petrus, en op deze steenrots zal Ik mijn Kerk bouwen.' En Hij voegde eraan toe: 'Wat gij zult binden op aarde, zal ook in de hemel gebonden zijn, en wat gij zult ontbinden op aarde, zal ook in de hemel ontbonden zijn.' Dat zei Hij tegen Petrus, die Hij als zijn vervanger aanstelde. Vandaag zegt Hij pal dezelfde woorden tot al zijn leerlingen. Dat toont aan hoe belangrijk Hij die verantwoordelijkheid tegenover de naaste vindt. Hij

zegt die woorden ook tot ons, want ook wij zijn zijn leerlingen. Laten we er dus werk van maken, als goede christenen.
En ten slotte: als 'vermanen' niet wil zeggen: 'Ik zie u graag', dan zijn we niet goed bezig.
Amen.